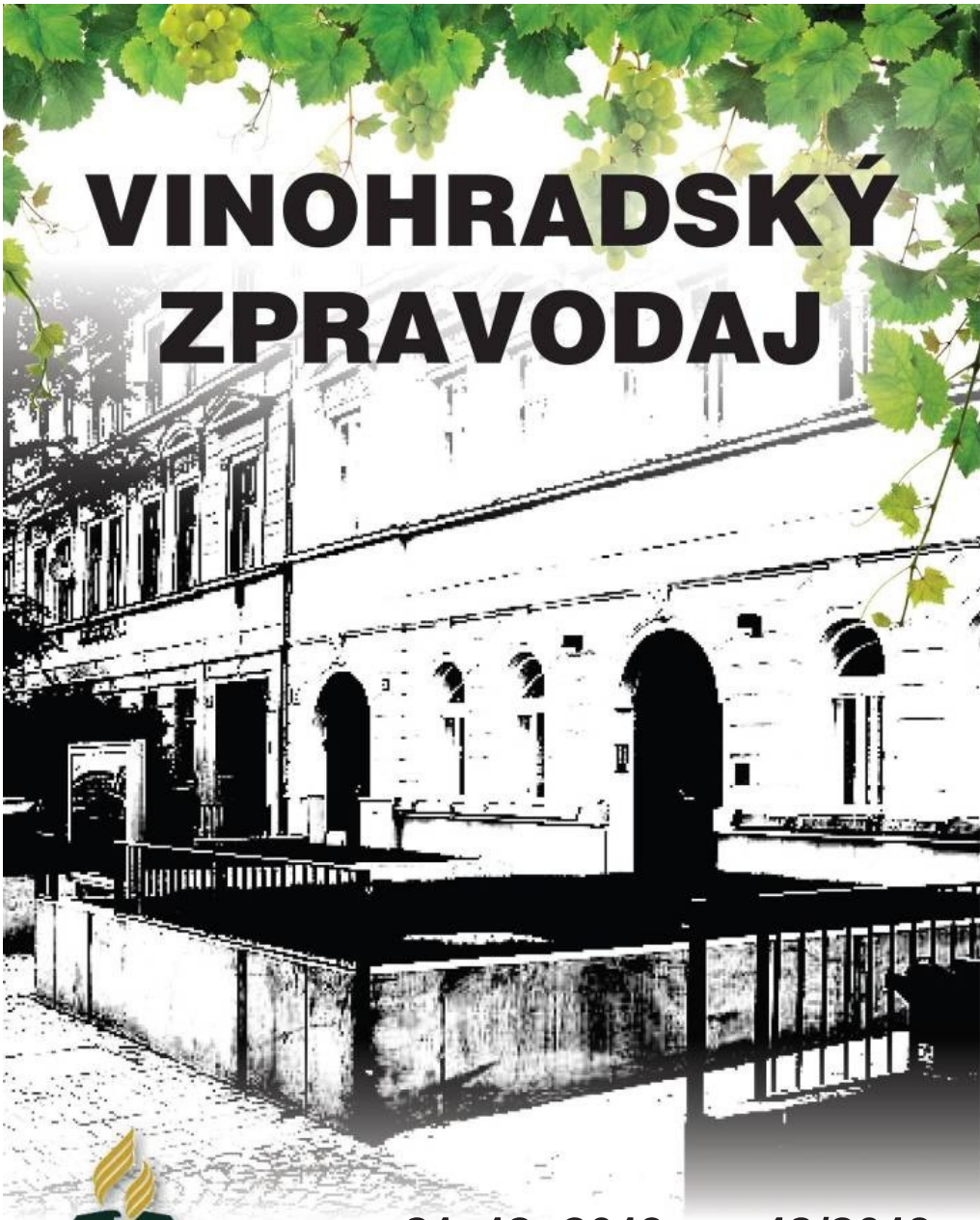

VINOHRADSKÝ ZPRAVODAJ

21. 12. 2013

42/2013

SBOR CÍRKVE ADVENTISTŮ SEDMÉHO DNE PRAHA – VINOHRADY

Londýnská 30, 120 00 Praha 2

PROGRAM SOBOTNÍ BOHOSLUŽBY

21. prosince 2013

9.30 – 12.00 Bohoslužba Večeře Páně, uvádí Klouda Vladimír

Varhanní preludium: *Petřvalský Lukáš*

Společná píseň Narodil se Kristus Pán

Sborová oznámení

Sbírka pro potřeby sboru

Introit: **Mich 5,1**

Společná píseň č. **47**

Přímluvná modlitba: *Králová Jarmila*

Čtení z Bible – **Mt 1,18-25**: *Linhartová Jana* (vsedě)

Modlitba před kázáním: *Fuksa Josef*

Čtení z Bible – **Iz 7,10-15**: *Kubíková Lucie* (vestoje)

Píseň pěveckého sboru: „Panis angelicus“

Kázání – Balcar Michal

„*Bůh s námi*“

Hudební ztišení: *Vonášková-Nováková Jana*

Modlitba pokání: *Balcar Michal*

Obřad umývání nohou

Čtení biblických textů – **Jan 18,1 – 19,42**

Píseň: 43

Čtení z Bible – **Jan 20,1 – 21,25**

Píseň pěveckého sboru: Jan Traján Turnovský: „Všickni věrní křesťané“ (Benešovský kancionál)

Obřad Večeře Páně

Společná píseň č. **3**

Áronské požehnání **Nu 6,22-26**

Varhanní preludium

14.00 Odpolední shromáždění s kázáním se nekoná.

PROSÍME VŠECHNY o VYPNUTÍ MOBILNÍCH TELEFONŮ BĚHEM BOHOSLUŽBY.

OZNÁMENÍ SBORU VINOHRADY

1. Dnes nám Božím slovem bude sloužit náš kazatel Michal Balcar a budeme společně slavit Památku Večeře Páně. Odpolední bohoslužba se tuto sobotu z technických důvodů neuskuteční.
2. Příští sobotu nám kázáním poslouží bratr Luděk Svrček.
3. Dnes odpoledne zveme všechny na vánoční koncert Vinohradského chrámového sboru. Koncert bude vysílán on-line; odkaz na stránku s vysíláním a záznamy je k dispozici na webových stránkách.
4. Jménem KD bychom chtěli pozvat všechny členy a přátele sboru **Praha Vinohrady na společné zakončení roku 2013 a vstup do roku 2014.** Sešli bychom se v úterý 31. 12. 2013 v 18 hodin v suterénu Společenského centra na Londýnské. Chtěli bychom společně strávit příjemné chvíle u dobrého jídla a pití (každý můžeme přispět z domova dle svých možností) a také trochu zavzpomínat na to, co jsme společně prožili a co pomalu končící rok přinesl či vzal. Všichni jste srdečně zváni i se svými přáteli. Jsou vítány humorné vzpomínky a vyprávění, fotky, zkušenosti kohokoliv z účastníků.
5. Zároveň bychom chtěli pozvat všechny fyzicky aktivní členy a přátele **na již 3. ročník Novoročního výstupu na Ríp.** Sraz bude 1. 1. 2014 jako obvykle na parkovišti v Krabčicích–Rovné a k místu, kde stanul praotec Čech, vyrazíme z parkoviště v 10.00 hodin. Po náročném výstupu a sestupu nás bude také již tradičně čekat v Dobříni u Mirka a Dášy Kvintusových výborná zelňačka. Pokud by někdo potřeboval pomoci s dopravou, obraťte se na br. Josefa Fuksu.
6. A na závěr bych Vás chtěl pozvat na společnou dovolenou KD na Šumavu v již osvědčeném areálu Olšina (v termínu 6. - 13. 7. 2014). Pro velký úspěch letošní dovolené jsou opět zarezervovány srubové chatky a hotel – velká lovecká chata s velkou společenskou místností s krbem, kde se budeme scházet ke společným zamyšlením. Krátkou prezentaci z předchozích pobytů budete moci shlédnout na Silvestra. Pro značný zájem o tuto lokalitu i termín Vás prosím, abyste se co nejdříve nahlásili u Josefa Fuksy. Pojede s námi náš kazatel Michal Balcar s rodinou.

Minulou sobotu byly vybrány tyto dary:

- 1485 Kč sbírka pro misijní účely CASD
- 7757 Kč* sbírka pro potřeby našeho sboru
- 720 Kč jiné dary

***tj. 97 % částky potřebné na nejnnutnější výdaje provozu sboru**

Novinky z ADRY

Vítězové Ceny Michala Velíška

„Udělal by to každý“, uvedl jeden ze zachránců, který převzal hlavní Cenu Michala Velíška 2013.

V 8. ročníku Ceny M. Velíška, která se uděluje za statečnost při záchraně lidského života, jste zvolili internetovým hlasováním tři muže – Lukáše Voborníka, Petra Uchytila a Jiřího Němce. Odvážné muže, kteří zasahovali u vážné autonehody a zachránili život mamince s dítětem.

Sošku anděla 9. prosince při slavnostním ceremoniálu v Rezidenci primátora hl. m. Prahy převzal Lukáš Voborník. Další dva spoluzachránci se kvůli pracovnímu vytížení byli nuceni omluvit. Jedenadvacetiletý mladý muž, který pracuje jako pokrývač, svůj čin za hrdinský nepovažuje. „Udělal by to každý,“ poznamenal. O události doma řekl až po třech dnech, když vyšlo najevo, že nemá mobil, protože mu při záchraně dvou osob z auta, nacházejícího se již v plamenech, shořel.

Dalšími oceněnými finalisty se stali mladí mužové Jan Tyburec a Stanislav Vojtěch, kteří rovněž jednohlasně vyjadřovali, že svůj čin považují za samozřejmost.

Ocenění jim předal ředitel marketingu TV Nova Ondřej Křivka, čestný předseda výboru Ceny Michala Velíška Vítězslav Vurst, patronka projektu Iva Velíšková a primátor hlavního města Prahy Tomáš Hudeček, který uvedl: „Hluboce se skláním před odvahou těch, kteří se v kritickém okamžiku nezalekli a nasadili svůj život proto, aby pomohli svému bližnímu. Takový skutek se nedá naplánovat, ten se prostě stane. A o to větší uznání si také zaslouží. Přeji nám všem, abychom ve svém okolí nacházeli hrdiny, kteří v rozhodujícím okamžiku nebudou váhat a pomohou.“

Smyslem Ceny Michala Velíška je upozorňovat veřejnost na skutky odvahy, slušnosti a statečnosti běžných lidí.

Smyslem tohoto projektu je především upozorňovat veřejnost na skutky odvahy, slušnosti a statečnosti běžných lidí, neprofesionálů. Nadace ADRA si váží všech zaslaných příběhů, které dokazují, že je mezi námi mnoho lidí neváhajících pomoci druhým. To nejdůležitější není určit, kdo je tím „největším“ hrdinou, ale vyjádřit uznání a poděkovat všem, kteří si to zaslouží, jsou svými postoji příkladem pro ostatní, motivují a svým činem poskytují pozitivní vzor pro společnost.

Ze sto šedesáti letos došlých nominací Výbor Ceny M. Velíška vybral tři příběhy, které nejvíce odpovídaly činu M. Velíška.

S velkým potěšením bylo poděkováno i deseti dětským hrdinům. Ti přes svůj velmi nízký věk (11-15 let) dokázali svou pohotovostí, rozhodností a statečností zachránit lidské zdraví nebo životy, a stali se tak nejen vzory pro své vrstevníky, ale i příkladem pro dospělé.

VĚČNÝ ŽIVOT A MŮJ BLIŽNÍ

Lk 10,25-37

kázání z bohoslužby ze 14. 12. 2013 – br. Krynský Petr

Úvod: Bratři a sestry, kde se vzala v lidstvu otázka, kterou zde za nás všechny položil zákoník? Je to zvláštní – tolik lidí je na světě a všichni nějak touží po odpovědi na tuto otázku. Všichni si ji kladou, byť v různé podobě. „**Co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě?**“ Člověk, který si uvědomuje svou konečnost, se ptá po něčem, co jej přesahuje, co jeho život obhájí a dá mu smysl.

Např. umělci touží vytvořit nesmrtelné dílo, které bude lidmi obdivováno i tenkrát, když už tu nebudou. Vědci touží objevit přírodní zákony, které by byly po nich pojmenovány a jejich jméno stalo pojmem (Newton, Pascal aj.). Člověk touží zanechat po sobě něco viditelného, památku na to, že žil. Jedno přísloví říká, že správný muž má postavit dům, zasadit strom a zplodit syna. Nebo člověk alespoň touží po tom, aby po něm zbyla dobrá vzpomínka.

Řekněme ale, že většina životů končí, aniž by dosáhla svého cíle. I takový Šalamoun, který vyzkoušel všechny druhy lidské činnosti nakonec říká: „*Pomíjivost, samá pomíjivost, všechno pomíjí*“ (Kaz 1,2). Písmo svaté nám také odhaluje důvod naší pomíjivosti: Ř 6,24 – „*mzdou hříchu je smrt*“ a Ř 3,9 – „*všichni, židé i pohané jsou pod mocí hříchu*“. V otázce zákoníka: „**Co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě**“ je tedy obsažen problém hříchu a nutnost Spasitele. To si zákoník ale neuvědomuje, proto se ptá: „Co JÁ mám činit...? Domnívá se, že řešení je v jeho možnostech.

Verš 25. je uveden slovy: „*zkoušel ho*“. Zákoník přichází k Ježíši jako k nějakému rabínovi, kterého chce vyzkoušet v nesnadných otázkách. Ježíš však obrací jeho otázku a sám se ptá: „*Co je psáno v Zákoně?*“ „*Jsi přece zákoník, co tam čteš?*“ Zákoník odpovídá citací 5 Moj 6,5 a 10,12: „**Miluj Hospodina Boha svého, z celé ho svého srdce, celou svou duší, celou svou silou a celou svou myslí a miluj svého bližního jako sám sebe.**“ Ježíš mu na to říká: „*Správně jsi odpověděl. To čin a budeš živ.*“ Zdá se, že nyní by mohl děj a s ním i naše kázání skončit. Byla položena otázka, zazněla odpověď, Ježíš tuto odpověď schvaluje jako správnou, vše je tedy vyřešeno a stačí říct k tomu „Amen“. Ale problém vyřešen nebyl...

Druhá otázka zákoníka

Zákoník přichází z druhou otázkou. Evangelista Lukáš ji uvádí slovy: „*Zákoník se však chtěl ospravedlnit...*“ Proč se chtěl zákoník ospravedlnit? A z čeho? Vždyť nic špatného neudělal! Otázka, kterou Ježíši položil, byla skutečná (autentická) otázka, kterou si mnozí kladou. Proč se potřeboval zákoník ospravedlňovat? Když se vžijeme do této situace a vztáhneme ono dvojpríkázání lásky na sebe, pak jsem přesvědčen, že přijdeme na to, z čeho se zákoník cítil obviněn: Totiž, že **ví, co má činit, ale nečiní!** Problém často není v tom, že bychom nevěděli, co máme činit, ale v tom, že nemáme vnitřní sílu k činění. Jak to vyjádřil později ap. Pavel: „*Chtít dobro, to dokážu, ale vykonat už ne. Vždyť nečiním dobro, které chci, nýbrž zlo, které nechci*“ (Ř 6, 18-19).

Je to vysoký požadavek, milovat Boha nade všechno a bližního jako sám sebe. Člověk obvykle dokáže milovat „celou svou duší, silou a myslí“ ještě tak sám sebe. A milovat bližního jako sebe znamená, že když mám dvě košile a druhý žádnou, tak mu jednu dám. Kdo to dokáže? Cožpak člověk ve své vlastní síle dokáže takto milovat Boha a bližního? V této chvíli měla zaznít jediná adekvátní odpověď, vlastně vyznání: „Pane, ale já to nedokážu. Jsem hříšný a slabý.“ Právě k tomuto bodu chce Ježíš člověka přivést. Aby vyznal svou slabost, přestal počítat se svou silou a upnul se na sílu Kristovu. Zákoník ale uhýbá Božímu nároku zpochybňující otázkou: „Kdo je můj bližní?“

Kdo je můj bližní? Kdo je ten, jemuž jsem povinován svou láskou?

Člověk si odedávna dělil lidi na dvě skupiny: Na své přátele, příznivce, příbuzné, souvěrce – a na ty ostatní. Obecně řečeno: MY a ONI, přičemž obvykle MY jsme ti dobří, kdežto ONI špatní, či alespoň horší. Např. Řekové dělili lidi na helénisty a barbary. Helénisté byli lidé vzdělaní, kulturní, filozofové a umělci, barbari nevzdělaní a nekulturní. I židé měli své dělení. Bližním byl pro ně jen jejich souvěrec, žid či alespoň proselita. Cizinec – pohan byl pro ně nečistý. V židovstvu bylo ještě vnitřní dělení. Farizeové pohrdali lidmi, kteří neznali zákon (Jan 7,48-49). Esejci zase neuznávali za bližního toho, kdo nepatřil do jejich společenství. K cizincům závazek lásky neplatil (Mt 5,43).

I křesťanská církev se z těchto představ těžko dostávala. Navzdory Ježíšovu vyslání učedníků do celého světa (Mt 28,19), se bratři na Petra mračili, že pokřtil Kornéliu – prvního pohana a uvedl jej do církve (Sk 11,1-3). Proto musel dát Bůh Petrovi alegorické vidění o nečistých zvířatech, aby pochopil, že styk s pohanem jej neposkvrňuje ani neznečišťuje (Sk 10,27).

I my se dodnes ptáme: Kdo je můj bližní?

- Člen rodiny, partner, děti, sourozenci a ostatní mě nezajímají?
- Člen naší církve? Tomu pomohu, kdežto ostatní jsou mně lhotejší?
- Člověk zajímavý se o Boží pravdu (přítel)? A když se přestane zajímat, je pro mě nezajímavý? Komu jsem povinován přikázáním lásky?

Ježíš na tuto otázku odpovídá příběhem, podobenstvím o „milosrdném Samařanu“, který jsme slyšeli v úvodním čtení. Nakonec se Ježíš sám ptá (v. 36): „*Kdo z těch tří, myslíš, byl bližním tomu, který upadl mezi lupiče?*“ (Všimněme si, Ježíš zde obrací otázku: Už ne, kdo je můj bližní“, ale komu já mohu být bližním. A zákoník zase velmi správně odpovídá (v. 37): „*Ten, který mu prokázal milosrdenství*“. Ježíš na to řekl: „**Jdi a jednej také tak!**“

Můžeme shrnout odpověď na otázku, kdo je naším bližním? **Bližním je ten, kdo potřebuje moji pomoc, nebo já jeho. Bližním je ten, koho mi Pán Bůh posílá do cesty.**

Důsledky:

1) Všimněme si nejprve, jak provokativně znělo toto podobenství. Kněz a lévita byli duchovní představitelé židovského lidu. Ti, kteří zastupovali lidi před Bohem a Boha před lidmi. Proč zrovna je obsazuje Ježíš do tak nelichotivých rolí? A navíc, jako pozitivní příklad uvádí Samařana, člověka, který židé opovrhovali (viz J 4,9; 8,48).

Kdyby Ježíš vyprávěl toto podobenství dnes, jaké postavy by tam uvedl? A koho by dnes dosadil do role Samařana ?

Vzpomínám na zkušenost jednoho mladého bratra, který při jízdě autem, v zimě, uviděl v dálce před sebou, jak se po silnici motá opilý člověk. Přibrzdil a opatrně jej objel, aby mu nespadol pod kola a jel dále. Až za chvíli jej napadlo, že onoho opilce může srazit jiné auto, nebo tam může spadnou a zmrznout. Otočil se, naložil onoho muže do svého auta (to je odvaha!) a odvezl jej domů. Byl to mladý muž a i přes svou opilost si byl vědom, že pro něho udělal kdosi něco mimořádného. Poděkoval a opilým hlasem řekl: „Kdybys ty někdy něco potřeboval, tak přijď.“ Zanedlouho jej náš mladý bratr navštívil a pozval do sboru a na přednášky a on toto pozvání přijal. Asi byste byli rádi, kdybych řekl, že onen mladý muž byl pokřtěn. Nebyl, nezvítěl nad alkoholem. Ale to už je jiný příběh. Náš bratr však rozpoznal i v opilci svého bližního.

2) Ježíšovo podobenství přináší i řešení našeho problému času. Těžko totiž můžete být všem lidem bližním. Vaše možnosti času, vnitřní síly i financí jsou omezené. Máte své zaměstnání, rodinu, služebnosti ve sborovém společenství a to vše vyžaduje váš čas a energii. Kolik vám potom zbude času, který byste mohli věnovat „cizím“ lidem? A máme také povinnost vůči sobě: odpočinek, vzdělávání, rekreace aj. Jistě, byli lidé, kteří věnovali službě druhým celý svůj život. Byli to však lidé výjimeční a výjimečně nadaní (Alber Schweitzer, Matka Tereza aj.), ale já? Ježíšovo podobenství nám i v této otázce přináší řešení. Samařan totiž nemá v horském úseku mezi Jeruzalémem a Jerichem něco jako „horskou službu“. On má svůj život a jde za svými záležitostmi. Zcela neplánovaně ale potká člověka, který potřebuje jeho pomoc. V tu chvíli dokáže odložit své záležitosti a věnovat se onomu člověku. A to je právě ona chvíle rozhodnutí.

Možná jste slyšeli příběh o vzniku mezinárodní organizace Červeného kříže: Bylo to v r. 1859. Tenkrát jednatřicetiletý obchodník Henry Dunant přijíždí do severní Itálie, aby od Napoleona III. získal povolení ke stavě mlýnů. Císař je na bitevním poli a Dunant se stává nechtěným svědkem krvavé bitvy u Solferinu mezi Francií a Rakouskem, při které umírá na 40 tisíc lidí. Dunant, když vidí umírající o které se nikdo nestará, zapomíná na své mlýny, vystupuje ze svého pohodlného kočáru a pomáhá ošetřovat raněné. Budí údiv i tím, že nedbá národnosti a pomáhá všem bez rozdílu: Francouzům, Rakušanům i Čechům, kteří v oné bitvě, jako příslušníci Rakouska-Uherska, také bojovali. Jeho zápal strhl další pomocníky. Po návratu z bojiště pracoval Dunant dále na této ideji a o pět let později (1864) byla podepsána ženevská úmluva o pomoci raněným a pak založen Červený kříž. Podobnost s Ježíšovým podobenstvím vedla k tomu, že členové Červeného kříže jsou dodnes nazýváni „samaritány“.

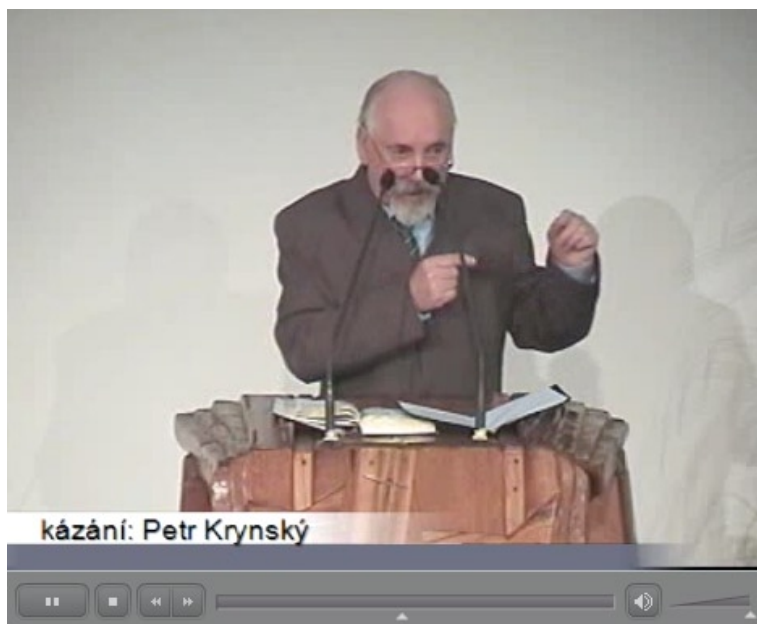
My nemůžeme nést na svých bedrech bídu celého světa (nejsme spasitelé, tím je Ježíš), můžeme ale pomoci tomu, koho nám Pán Bůh pošle do cesty.

3) V knize „Kristova podobenství“ od E. G. Whiteové k výkladu tohoto podobenství čteme: „Některí, tzv. křesťané nechávají svého bratra nebo bližního bojovat s nepříznivými okolnostmi, aniž mu poskytnou pomoc. Trpící si mohou myslet, že

takový sobecký zájem patří ke křesťanství. Domnělí Boží služebníci nespolupracují s Pánem. Připravují bližní o lásku, kterou by jim měli prokazovat a Boha o vděčné projevy chvály. Olupují Boha o slávu, která mu patří. Odvádějí od Pána Ježíše lidi, za které zemřel a které chtěl přivést do svého věčného království, do své přítomnosti.

Boží pravda má na svět jen malý vliv, i když by prostřednictvím našeho života mohla působit daleko účinněji. Můžeme tvrdit, že jsme Kristovými následovníky, můžeme prohlašovat, že věříme každé pravdě, obsažené v Božím slově. Našemu bližnímu to vůbec neprospěje, dokud svou víru neuplatníme v každodenním životě. Ani nejdokonalejší vyznání víry nezachrání nás, ani naše bližní, nejsme-li přitom praktickými křesťany. **Správný příklad prospěje světu více než všechna vyznání.**“

Závěr: Pán nám dává denně různé příležitosti, záleží na nás, jak je využijeme (Ef 2,10). Naše služba souvisí s naším odevzdáním. V Božím lidu je prvotnost v něčem jiném, než ve světě, totiž v službě (Mk 10,42-43). Prosme o to, abychom se odevzdali cele do Božích rukou, aby nás mohl použít. Pak budeme moci i my vyznat, že otázka a odpověď zákoníka posloužila i nám k životu věčnému. Amen.

„Nám, nám, narodil se...”

VÁNOČNÍ KONCERT

**VINOHRADSKÉHO SMÍŠENÉHO
CHRÁMOVÉHO SBORU**

a sólistky Státní opery Praha
SIMONY PROCHÁZKOVÉ

v sobotu 21. prosince 2013 od 17:00 hodin

**v Kostele církve adventistů sedmého dne,
Londýnská 30, Praha 2**

Na programu: C. Franck, A. Vivaldi,
Ch. Gounod, A. Dvořák, J. T. Turnovský, L. Petřivalský

Vstupné dobrovolné

NAROZENINY OSLAVÍ:

Blahopřejeme!

Kubík Vladimír	21. 12.
Reitz Patrik	21. 12.
Král Vladimír	26. 12.
Cahová Petra	27. 12.
Dostálová Bohuslava	27. 12.
Juřicová Eva	27. 12.
Králová Marie	27. 12.
Sbobodová-Pokorná Silvie	29. 12.

Přejeme vám všem hezký a požehnaný celý týden!

Vzpomeňte kdykoli na dnes udělené Áronské požehnání – 4.Mojžíšova 6,24-26:

²⁴At' Hospodin ti žehná a chrání tě,

²⁵at' Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv,

²⁶at' Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.

Fond naléhavé pomoci. Ti, kteří by rádi přispěli na tento účel, mohou zasílat prostředky, které se rozhodli věnovat, na sborový účet číslo: 1871369/0800, variabilní symbol 77777.

Sbor PRAHA VINOHRADY – kontakty:

PRVNÍ STARŠÍ SBORU	V. Klouda	724 607 200
STARŠÍ SBORU pro křesťanský domov	J. Fuksa	724 607 270
STARŠÍ SBORU pro seniory	V. Kubík	737 947 439
TAJEMNÍK	R. Vlach	602 285 135
KAZATEL SBORU VINOHRADY	M. Balcar	734 791 459
SPRÁVCE	T. Chytrý	774 075 470

Informace o zpravodaji:

Příspěvky do zpravodaje zasílejte nejpozději vždy do ČTVRTKA.

Na uvedenou e-mailovou adresu můžete také zasílat žádosti o zasílání zpravodaje elektronickou poštou. www.sborvinohrady.cz, vinohradsky.zpravodaj@email.cz